

вевтъ) подѣ предводителство на нѣкой войвода Борисъ, и като оплѣвили села-та, съ помощь-тж на рудопски-ты Славяны, установили ся въ Цѣпинж, като въ мѣсто отъ при-рода-тж укрѣпено на всякъде. Нѣ отъ тогава до завоеваніе-то отъ Турци-ты друго ся неспомянува за тѣзи стари бѣл-гары, освѣнъ че императоръ Анастасія Дикора, както рѣ-кохми под-горе, защо-то нападали на пловдивскж-тж область и грабыли жены и добытъкъ, въ 497 год. ималъ седмого-дишна война съ тяхъ, додѣто най-послѣ ся примирили съ съ нѣкои условія. А послѣ въ 889 год. цѣпинскій-тъ вой-вода Батоя, не само че владѣялъ надъ рудопски-ты Бѣлгари, нѣ дръжалъ подѣ власть-тж си и крѣпости-ты: Станимжжа, Прищицъ (Перушицъ), Крумницъ (Гржмникъ) и Перникъ въ подноженіе-то на Рудопя. Послѣ въ 1195 год. царе-убійцъ-тъ Иванко, преимѣнуванъ Алексія I, като былъ ся затворилъ въ станимашкж-тж крѣпость, отъ страхъ-тъ на Велики-Асѣнувътъ братъ царъ Петъръ, грѣцкій-тъ импера-торъ Алексія Комненъ III развалилъ иванкова-тж войска и превзѣлъ станимашкж-тж крѣпость отъ Бѣлгари-ты. Нѣ въ 1257 год. царъ Каломанъ II въ една война съ импера-торъ Тодоръ, сынъ на Иванъ Дука, отиѣлъ Станимжжа и ѣхъ присѣдинилъ на Бѣлгарско-то царство. Тя остала испослѣ подѣ бѣлгарскж-тж власть до паданіе-то на царъ Иванъ Шишмана, дѣто и днѣсь ся види при Бачковскій-тъ мѣна-стиръ образътъ на бѣлгарскіиъ Царъ Александъръ изобра-зень на една стенж. Надъ Цѣпина $\frac{1}{4}$ часть кѣмъ сѣверо-западъ има пространна крѣпость развалена, коя-то По-маци-ти наричатъ Кешишлеме, отъ Калутери-ты, кои-то сж живѣяли въ черква-та на тая крѣпость. Въ развалини-ты на тая черка има една мраморна плоча съ тоя надписъ:

† Иззколеніемъ Божію милостію съградисж
Бѣкликолѣпнии и преславнии храмъ съи съ равно-
апостолъ царѣхъ константинъ и елены, въ вѣрѣме-
немъ же при неповѣдимаго и великодрѣжавнаго
царѣ нашего кр Петра Симеонова: а: въ лѣто: цѣмн:
индіктонъ: в: съ подаракъмъ отъ многоцѣныхъ
съкрѣвицъ Сръдѣцаго Болгарина кр. Итанаса миле-
Опис.